

ONTMOETINGEN IN DE KERK

Ook al maken we een pandemie door, toch is het leven in en om onze kerkgebouwen helemaal niet stil en dood. Mensen komen overdag eens binnen, om een kaarsje te branden, voor een moment van aanbidding, om te genieten van de rust en de stilte. Bij momenten zijn er ook deugdvolle ontmoetingen in onze kerkgebouwen, weliswaar coronaproof. Zoals dat hoort in deze dagen. Deze ontmoetingen wijzen ongetwijfeld de weg naar een nieuwe manier van kerk-zijn in de toekomst.

Maria Lichtmis

Ieder jaar worden bij het feest van Lichtmis de jonge ouders uitgenodigd, die het voorbije jaar een kindje lieten dopen. Een mooie viering, samen met hen, en een vriendschappelijke receptie nadien zat er dit jaar niet in. Langs digitale weg hebben wij deze ouders uitgenodigd om op zaterdag 6 februari even langs te komen in de kerk. Daar konden zij het doopselaandenken voor hun kindje ontvangen: een mooie dromenvanger. Met mensen van de werkgrep doopcatechese mochten we verschillende ouders ontvangen, coronaproof. Het viel op hoe iedereen 'tijd had' en blij was met een babbeltje. Het waren hartelijke ontmoetingen. En er was nog even tijd om over de symboliek van de dromenvanger te vertellen. Gedoopt worden is blijven dromen... Het is blijven op weg gaan om samen de droom van Jezus waar te maken. We mochten proeven van ontmoetingen, die tegelijk een beetje catechese waren. Naast de dromenvanger kregen de ouders ook een noveenkaars met de patroonheilige van onze pastorale eenheid. Een lichtje voor in donkere dagen. Een lichtend voorbeeld die ons niet in de steek laat. En de ouders waren tevreden met het initiatief. Zo ontmoeten zij een kerk die ook op een creatieve manier met hen op weg wil gaan, die hen wil begeleiden op hun verdere weg. En dat willen wij als kerk graag doen. Mensen gastvrij ontvangen. Hen begeleiden in dat zoekend geloven. En wellicht kunnen we zo samen groeien naar een moment waar we ook samen dat geloof vieren.

Onze vormelingen

Ook onze vormelingen zijn gestart met hun voorbereidingsweg naar het vormsel toe. Het vormsel steekt dit jaar in een nieuw kleedje. Via digitale weg ontvangen onze twaalfjarigen opdrachtjes. De bedoeling is om deze samen met het gezin even te maken. Dan worden zij uitgenodigd om met hun opdracht naar de kerk te komen. Dit gebeurde ook in het weekend van 6 en 7 februari. Bijna alle kandidaten zijn er op af gekomen. En, ze hadden serieus werk gemaakt van hun opdracht. Boeiend was het om te horen hoe ze samen met mama en papa, zelfs met broer en zus, aan hun opdracht hadden gewerkt. Ook de catechisten waren heel enthousiast over de ontmoetingen en de gesprekjes. Ook onze vormelingen kregen als aandenken een noveenkaars mee met onze patroonheilige. Elkaar ontmoeten, een babbeltje, het zijn de ingrediënten voor een catechese vandaag. Trouwens, heeft Jezus ooit iets anders gedaan? Jammer – maar het was te verwachten – dat op 8 februari het nieuws van de bisschoppen kwam, dat de vormselvieringen worden uitgesteld tot september en oktober. Dat betekent echter niet dat de voorbereiding stopt. Langs digitale weg en met ontmoetingen coronaproof blijven wij verder de voorbereiding vorm geven. Zo mogen onze jongeren, samen met hun gezin, verder groeien en uitzien naar het moment waarop zij hun vormsel gaan ontvangen. En ikzelf zie er ook naar uit om straks deze jongeren te mogen zalven met de kracht van Gods liefdevolle geest.

En wat met huwenden?

Bij deze ervaringen – dank zij corona – denk ik terug aan die voormiddag in de kathedraal van Ranchi (India), ook al twee jaar geleden. Een priester was er om een koppeltje te ontvangen dat binnenkort kerkelijk ging huwen. De voorbereiding op hun kerkelijk huwelijk gebeurde er in de

kerk. Hoewel toen nog geen sprake was van corona, gebeurde het al coronaproof. Samen gingen ze in gesprek rond een bijbelverhaal. Van daaruit stonden ze stil bij de inhoudelijke betekenis van het sacrament van het huwelijk. Het leek mij een heel zinvol moment, om met jongeren op weg te gaan, hen te begeleiden in het engagement dat ze willen aangaan. En ja, waarom zou dat niet in een kerk mogen gebeuren? Het zijn toch bij uitstek plaatsen van ontmoeting?

Toekomst

Meer en meer doet corona mij geloven dat in dergelijke ontmoetingen muziek zit voor de toekomst. Wanneer mensen een sacrament vragen aan de kerkgemeenschap, dan moet het onze eerste taak zijn hen te begeleiden. We noemen het ook catechese. Maar catechese hoeft niet te bestaan uit grote cursussen en lessen geven. Catechese begint met een gastvrije ontmoeting. Ontmoeting met andere christenen, die door hun manier van 'zijn' getuigen van de vreugde van hun geloof. In het evangelie lezen we nergens dat Jezus op een dag begint met les te geven, catechese te geven. Neen, heel zijn leven, zijn manier van 'zijn' is één catechese. Als christenen is het onze taak om elkaar daar in te begeleiden. En laat onze kerken maar 'leerhuizen' en 'leefhuizen' worden, met plaats en ruimte voor ontmoeting. In deze ontmoetingen is het getuigend aanwezig zijn, veel sterker dan de correct gegeven catecheseles. Meer en meer geloof ik dat daar toekomst in zit. Een ieuwe manier van kerk-zijn. Jij doet toch ook mee?

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)